

VALMISTEYHTEENVETO

1. LÄÄKEVALMISTEEN NIMI

Lercanidipine Hydrochloride Accord 10 mg tabletti, kalvopäällysteinen
Lercanidipine Hydrochloride Accord 20 mg tabletti, kalvopäällysteinen

2. VAIKUTTAVAT AINEET JA NIIDEN MÄÄRÄT

Yksi kalvopäällysteinen tabletti sisältää 10 mg lerkaniidiinihydrokloridia, joka vastaa 9,4 mg:aa lerkaniidiinia.

Yksi kalvopäällysteinen tabletti sisältää 20 mg lerkaniidiinihydrokloridia, joka vastaa 18,8 mg:aa lerkaniidiinia.

Apuaineet, joiden vaikutus tunnetaan:

10 mg: Yksi kalvopäällysteinen tabletti sisältää laktoosimonohydraattia 39 mg.

20 mg: Yksi kalvopäällysteinen tabletti sisältää laktoosimonohydraattia 78 mg.

Täydellinen apuaineluettelo, ks. kohta 6.1.

3. LÄÄKEMUOTO

Tabletti, kalvopäällysteinen

10 mg

Keltaisia, pyöreitä, kaksoiskuperia päälystettyjä tabletteja, joiden toisella puolella on merkintä "LT1" ja jakoura toisella puolella merkintä. Tabletin halkaisija on noin 6,5 mm.

20 mg

Vaaleanpunaisia, pyöreitä, kaksoiskuperia päälystettyjä tabletteja, joiden toisella puolella on merkintä "LT2" ja jakoura toisella puolella merkintä. Tabletin halkaisija on noin 8,5 mm.

Jakouurre on tarkoitettu vain nielemisen helpottamiseksi eikä jakamiseksi yhtä suuriin annoksiin.

4. KLIINISET TIEDOT

4.1 Käyttöaiheet

Lercanidpine Hydrochloride Accord on tarkoitettu aikuisten lievän tai keskivaikean verenpainetaudin hoitoon

4.2 Annostus ja antotapa

Annostus

Suositeltava annostus on 10 mg suun kautta kerran päivässä vähintään 15 minuuttia ennen ateriaa. Annos voidaan suurentaa 20 mg:aan potilaan yksilöllisen vasteen mukaan.

Annostitauksen pitää tapahtua vähitellen, sillä maksimaalisen verenpainetta alentavan vasteen saavuttamiseen voi kulua noin kaksi viikkoa.

Jos potilaan tilaa ei pystytä hallitsemaan riittävästi yhdellä verenpainelääkkeellä, saattaa Lercanidpine Hydrochloride Accord -tablettien yhdistämisestä beetasalpaajaan (atenololi), diureettiin

(hydroklooritiatsidi) tai ACE:n estääjään (kaptopriili tai enalapriili) olla hyötyä. Koska annos-vastekäyrä on jyrkkä ja tasanne saavutetaan 20-30 mg:n annoksilla, teho ei todennäköisesti parane annosta suurentamalla, mutta haittavaikutukset voivat lisääntyä.

Iäkkääät potilaat:

Vaikka vuorokausiaannosta ei farmakokineettisten ja klinisten tutkimustulosten perusteella tarvitse muuttaa, vanhusten hoitoa aloitettaessa on kuitenkin noudatettava erityistä varovaisuutta.

Munuaisten tai maksan vajaatoiminta sairastavat potilaat:

Erityistä varovaisuutta on noudatettava munuaisten tai maksan lievää tai keskivaikaa vajaatoimintaa sairastavien potilaiden hoitoa aloitettaessa. Vaikka nämä potilasryhmät sietäisivätkin suositeltua normaaliammennusta, on annoksen suurentamiseen 20 mg:aan päivässä suhtauduttava varovasti. Verenpainetta alentava vaikutus voi olla tavallista suurempi potilailla, joilla on maksan vajaatoiminta, joten tarvetta annoksen säätämiseen on siksi harkittava.

Lercanidipine Hydrochloride Accord -tabletit ovat vasta-aiheisia potilaille, joilla on vaikea maksan tai munuaisten vajaatoiminta (glomerulosten suodatusnopeus < 30 ml/min), mukaan lukien dialyysihoitoa saavat potilaat (ks. kohdat 4.3 ja 4.4).

Pediatriset potilaat:

Lercanidipine Hydrochloride Accord -valmisteen tehoa ja turvallisuutta alle 18-vuotiaiden lasten lääkityksessä ei ole varmistettu. Tietoja ei ole saatavilla.

Antotapa

Ennen valmisteen käyttöä huomioon otettavat varotoimet:

Tabletit suositellaan otettavaksi aamulla vähintään 15 minuuttia ennen aamiaista.

Valmistetta ei saa käyttää yhdessä greippimehun kanssa (ks. kohta 4.3 ja 4.5).

4.3 Vasta-aiheet

- Yliherkkyys vaikuttavalle aineelle tai kohdassa 6.1 mainituille apuaineille
- Vasemman kammion ulosvirtauseste
- Hoitamaton kongestiivinen sydämen vajaatoiminta
- Epästabiili angina pectoris tai äskettäinen sydäninfarkti (kuukauden sisällä)
- Vaikea maksan vajaatoiminta
- Vaikea munuaisten vajaatoiminta (glomerulosten suodatusnopeus < 30 ml/min), mukaan lukien dialyysihoitoa saavat potilaat
- Seuraavien valmisteiden samanaikainen käyttö:
 - voimakkaat CYP 3A4 -entsyymin inhibiittorit (ks. kohta 4.5)
 - siklosporiini (ks. kohta 4.5)
 - greippi tai greippimehu (ks. kohta 4.5)

4.4 Varoitukset ja käytöön liittyvät varotoimet

Sairas sinus -oireyhtymä

Lerkaniipiiniä pitää antaa varoen sairas sinus -oireyhtymää sairastaville potilaille, joilla ei ole tahdistinta.

Vaseman kammion toimintahäiriö

Vaikka hemodynamiikkaa koskevissa kontrolloiduissa tutkimuksissa ei todettu kammiotoiminnan huonontumista, on kuitenkin syytä noudattaa varovaisuutta annettaessa valmistetta potilaille, joilla on vaseman kammion toimintahäiriö.

Iskeeminen sydänsairaus

On esitetty, että eräät lyhytvaikutteiset dihydropyridiinit saattavat suurentaa iskeemistä sydänsairautta sairastavien potilaiden kardiovaskulaarista riskiä. Vaikka lerkaniidi onkin pitkävaikuttelun, näiden potilaiden hoidossa on noudatettava varovaisuutta. Jotkut dihydropyridiinit saattavat harvoille potilaille aiheuttaa prekordialista kipua tai angina pectorista. Angina pectorista sairastavien potilaiden kohtaukset saattavat erittäin harvinaisissa tapauksissa tihentyä, kestää kauemmin tai olla aiempaa valkeampia. Yksittäisille potilaille voi tulla sydäninfarkti (ks. kohta 4.8).

Annostus munuaisten tai maksan vajaatoiminnan yhteydessä:

Erityistä varovaisuutta on noudatettava munuaisten lievää tai keskivaikeaa vajaatoimintaa sairastavien potilaiden hoitoa aloitettaessa. Vaikka potilaat sietäisivätkin suosittelua 10 mg:n vuorokausiannosta, on annoksen suurentamiseen 20 mg:aan päivässä suhtauduttava varovasti. Verenpainetta alentava vaikutus saattaa vahvistua jos potilas sairastaa keskivaikeaa maksan vajaatoimintaa, jonka vuoksi annoksen muuttamista pitäisi harkita.

Lerkaniidiin ei saa käyttää sellaisten potilaiden hoidossa, joilla on vaikea maksan tai munuaisten vajaatoiminta (glomerulosten suodatusnopeus < 30 ml/min), mukaan lukien hemodialyyshihoitoa saavat potilaat (ks. kohdat 4.2 ja 4.3).

Peritoneaalidialyysi

Lerkaniidiin käyttöön on liittynyt peritoneaalidalyysipotilailla samean peritoneaalinesteen kehittymistä. Sameus johtuu peritoneaalineesteen triglyseridipitoisuuden suurenemisesta. Tämän ilmiön mekanismia ei tunneta, ja sameus häviää yleensä pian lerkaniidiinihoidon lopettamisen jälkeen. Tämä on tärkeä tunnistaa, sillä sameaa peritoneaalineestettä voidaan erehtyä pitämään merkkinä tarttuvasta vatsakalvontulehduksesta, joka tällöin tarpeettomasti johtaisi sairaalahoitoon ja empiiriseen antibioottihoitoon.

CYP 3A4 -entsyymin induktorit

CYP 3A4 -entsyymin induktorit, kuten antikonvulsantit (esim. fenytoiini, karbamatsepiini) ja rifampisiini, saattavat pienentää plasman lerkaniidiinipitoisuutta, ja siten lerkaniidiinin teho voi olla odottettua pienempi (ks. kohta 4.5).

Alkoholi

Alkoholia pitää välttää, sillä se voi lisätä vasodilatoristen verenpainelääkkeiden vaikutusta (ks. kohta 4.5).

Laktoosi

Tämä lääke sisältää laktoosia. Potilaiden, joilla on harvinainen perinnöllinen galaktoosi-intoleranssi, täydellinen laktaasinpuutos tai glukoosi-galaktoosi-imetyymishäiriö, ei pidä käyttää tästä lääkettä.

Apuaine:

Tämä lääkevalmiste sisältää alle 1 mmol natriumia (23 mg) per kalvopäällystetty tabletti eli sen voidaan sanoa olevan ”natriumiton”.

Pediatriset potilaat

Lerkaniidiin tehoa ja turvallisuutta ei ole osoitettu lasten lääkityksessä.

4.5 Yhteisvaikutukset muiden lääkevalmisteiden kanssa sekä muut yhteisvaikutukset

Samanaikaisen käytön vasta-aiheet

CYP 3A4 -entsyymin estäjät

Lerkaniidiin tiedetään metaboloituvan CYP 3A4 -entsyymin välityksellä. Tämän vuoksi CYP 3A4 -entsyymin estäjien samanaikainen käyttö saattaa vaikuttaa lerkaniidiin metabolismaan ja eliminaatioon. Yhteisvaikutustutkimuksessa, jossa käytettiin voimakasta CYP3A4-entsyymin estääjää ketokonatsolia, lerkaniidiinipitoisuus plasmassa suurenii huomattavasti (S-lerkaniidiinin pitoisuuspintaalan (AUC) 15-kertainen suureneminen ja C_{max} -arvon 8-kertainen suureneminen).

Lerkanidipiinin ja CYP 3A4 -entsyymin estäjien (esim. ketokonatsoli, itrakonatsoli, ritonavirri, erytromysiini, troleandomysiini, klaritromysiini) samanaikaista käyttöä pitäisi välttää (ks. kohta 4.3).

Siklosporiini

Siklosporiinin ja lerkanidipiinin samanaikaisen käytön on havaittu johtavan molempien lääkeaineiden suurentuneisiin pitoisuuksiin plasmassa. Kun terveille nuorille vapaaehtoisille tehdynssä tutkimuksessa annettiin siklosporiinia 3 tuntia lerkanidipiinin annon jälkeen, plasman lerkanidipiinipitoisuus ei muuttunut, mutta siklosporiinin AUC suureni 27 %. Kun lerkanidipiiniä ja siklosporiinia annettiin samanaikaisesti, lerkanidipiinin pitoisuus suureni kuitenkin kolminkertaiseksi ja siklosporiinin AUC suureni 21 %.

Siklosporiinia ja lerkanidipiiniä ei pitäisi käyttää samanaikaisesti (ks. kohta 4.3).

Greippi ja greippimehu

Kuten muidenkin dihydropyridiinien, myös lerkanidipiinin metabolia on erityisen herkkä greipin ja greippimehun estävälle vaikutukselle, mikä lisää lerkanidipiinin systeemistä hyötyosuutta ja voimistaa verenpaineen laskua. Lerkanidipiiniä ei pitäisi käyttää samanaikaisesti greipin tai greippimehun kanssa (ks. kohta 4.3).

Samanaikaista käyttöä ei suositella

CYP 3A4 -entsyymin induktorit

Lerkanidipiinin ja CYP 3A4 -entsyymin induktorien, kuten antikonvulsantien (esim. fenytoiini, fenobarbitaali, karbamatsepiini) ja rifampisiinin, yhteiskäytöön pitäisi suhtautua varovaisesti, koska verenpainetta alentava vaikutus saattaa heikentyä. Verenpainetta pitäisikin seurata tavallista tiheämmin yhteiskäytön aikana (ks. kohta 4.4).

Alkoholi

Alkoholin käyttöä pitää välttää, sillä se voi voimistaa vasodilatoivien verenpainelääkkeiden vaikutusta (ks. kohta 4.4).

Varotoimet mukaan lukien annoksen muuttaminen

CYP 3A4 -entsyymin substraatit

Varovaisuutta on noudatettava, kun lerkanidipiiniä määräätään yhdessä muiden CYP 3A4 -entsyymin substraattien kanssa (terfenadiimi, astemitsoli, III luokan sydämen rytmihäiriölääkkeet, kuten amiodaroni, kinidiini ja sotaloli).

Midatsolaami

Kun vapaaehtoisille, iäkkäille potilaille annettiin lerkanidipiiniä (20 mg) yhdessä midatsolaamin kanssa suun kautta, lerkanidipiinin imeytyminen lisääntyi (noin 40 %) ja imeytymisnopeus hidastui (huippupitoisuuden saavuttaminen hidastui 1,75 tunnistaa 3 tuntiin).

Midatsolaamin pitoisuudet eivät muuttuneet.

Metoprololi

Kun lerkanidipiiniä annettiin yhdessä metoprololin kanssa, joka on pääasiassa maksassa eliminoituvaa beetasalpaaja, metoprololin biologinen hyötyosuus pysyi muuttumattomana, mutta lerkanidipiinin hyötyosuus pieneni 50 %. Tällainen vaikutus saattaa johtua beetasalpaajien aiheuttamasta maksan verenkierron vähenemisestä, ja näin saattaa siitä syystä tapahtua myös, kun lerkanidipiiniä käytetään muiden saman ryhmän lääkkeiden kanssa. Lerkanidipiiniä voidaan siis antaa turvallisesti yhdessä beetasalpaajien kanssa, mutta annoksen muuttaminen saattaa olla aiheellista.

Digoksiini

Lerkanidipiinin (20 mg) anto jatkuvaa β -metyylidigoksiinihoitoa saaville potilaille ei aiheuttanut farmakokineettisiä yhteisvaikutuksia. Digoksiinin C_{max} suureni kuitenkin keskimäärin 33 %, mutta pitoisuuspinta-ala (AUC) ja munuaispuhdistuma eivät muuttuneet merkittävästi. Digoksiinia ja lerkanidipiiniä samanaikaisesti saavia potilaita on seurattava tarkkaan mahdollisten digoksiinitoksisuusoireiden varalta.

Samanaikainen käyttö muiden lääkkeiden kanssa

Fluoksetiimi

Lerkanidipiinin farmakokinetiikan ei havaittu muuttuvan klinisesti merkittävässä määrin fluoksetiinilla (CYP 2D6- ja CYP 3A4 -entsyymien estääjä) tehyssä interaktiotutkimuksessa, johon osallistui 65-vuotiaita (± 7) vapaaehtoisia.

Simetidiimi

Plasman lerkanidipiinipitoisuudet eivät muutu merkittävästi, jos lerkanidipiinin kanssa käytetään samanaikaisesti 800 mg:n simetidiiniannoksia vuorokaudessa, mutta suurempia annoksia käytettäessä on syytä varovaisuuteen, koska lerkanidipiinin biologinen hyötyosus ja verenpainetta alentava vaiketus saattavat silloin lisääntyä.

Simvastatiimi

Kun 20 mg:n lerkanidipiiniannoksia annettiin toistuvasti samaan aikaan 40 mg:n simvastatiiniannosten kanssa, havaittiin, että lerkanidipiinin AUC ei muuttunut merkittävästi, mutta simvastatiinin AUC lisääntyi 56 % ja sen aktiivisen metaboliitin, β -hydroksihapon, AUC kasvoi 28 %. On epätodennäköistä, että näillä muutoksilla olisi kliinistä merkitystä. Yhteisvaikutuksia ei ole odottavissa, kun lerkanidipiini otetaan suositusten mukaisesti aamulla ja simvastatiini illalla.

Diureetit ja ACE:n estääjät

Lerkanidipiinin anto yhdessä diureettien ja ACE:n estäjien kanssa on osoittautunut turvalliseksi.

Muut verenpaineeseen vaikuttavat lääkkeet

Kuten kaikkien verenpaineelääkkeiden kohdalla, verenpainetta alentava vaiketus voi lisääntyä kun lerkanidipiiniä käytetään muiden verenpaineeseen vaikuttavien lääkkeiden kanssa. Tällaisia ovat esimerkiksi virtsaoireiden hoitoon käytettävät alfasalpaajat, trisykliset masennuslääkkeet ja neuroleptit. Toisaalta, verenpainetta alentava vaiketus voi vähentyä kun samanaikaisesti käytetään kortikosteroideja.

4.6 He delmällisyys, raskaus ja imetyks

Raskaus

Ei ole olemassa tietoja lerkanidipiinin käytöstä raskaana oleville naisille. Eläinkokeissa ei ole havaittu teratogenisia vaiktuksia (ks. kohta 5.3), mutta niitä on havaittu muiden dihydropyridiinihdisteiden käytön yhteydessä. Lerkanidipiinin käyttöä ei suositella raskauden aikana eikä sellaisten naisten hoitoon, jotka voivat tulla raskaaksi ja jotka eivät käytä ehkäisyä.

Imetyks

Ei tiedetä, erityvätkö lerkanidipiini tai sen metaboliitit ihmisen rintamaan. Vastaantyneeseen/imeväiseen kohdistuvia riskejä ei voida poissulkea. Lerkanidipiiniä ei pidä käyttää rintaruokinnan aikana.

Hedelmällisyys

Lerkanidipiiniä koskevia klinisia tietoja ei ole käytettävissä. Siittiöiden päässä esiintyviä palautuvia biokemiallisia muutoksia, jotka voivat vaikuttaa hedelmöitymistä, on raportoitu muutamilla kalsiumkanavan salpaajilla hoidetuilla potilailla. Jos koeputkihedelmöitys toistuvasti epäonnistuu eikä asiaalle löydetä muuta selitystä, pitää harkita kalsiumkanavan salpaaja mahdollisena syynä.

4.7 Vaiketus ajokykyyn ja koneiden käyttökykyyn

Lerkanidipiinillä on vähäinen vaiketus ajokykyyn ja koneiden käyttökykyyn. Sen käytön suhteen on kuitenkin noudatettava varovaisuutta, koska käytön aikana saattaa ilmetä heitehuimausta, voimattomuutta, väsymystä ja harvemmin uneliaisuutta.

4.8 Haittavaikutukset

Turvallisuusprofiilin yhteenvetö

Lerkanidipiinin turvallisuutta (käytettäessä 10-20 mg:n annoksia) on arvioitu kaksoissokkoutetuissa, lumekontrolloiduissa kliinisissä tutkimuksissa (1 200 potilaasta sai lerkanidipiiniä ja 603 potilaasta lumelääkettä) sekä vaikuttavan aineen suhteen kontrolloiduissa että kontrolloimattomissa pitkäkestoisissa kliinisissä tutkimuksissa, joihin osallistui kaikkiaan 3 676 lerkanidipiiniä saanutta verenpainepotilasta.

Yleisimmin raportoituja haittavaikutuksia kliinisissä tutkimuksissa ja myyntiluvan saamisen jälkeisessä käytössä ovat olleet ääreisturvotus, päänsärky, punoitus, takykardia ja sydämentykytys.

Haittavaikutustaulukko

Alla olevassa taulukossa kliinisissä tutkimuksissa raportoidut ja myyntiluvan myöntämisen jälkeisessä käytössä maailmanlaajuisesti havaitut haittavaikutukset, joilla on perusteltu syysuhde lerkanidipiinin käytön kanssa, on lueteltu MedDRA-elinluokitusjärjestelmän ja seuraavien esiintymistilheys luokkien mukaan: hyvin yleinen ($\geq 1/10$), yleinen ($\geq 1/100$, $< 1/10$), melko harvinainen ($\geq 1/1\ 000$, $< 1/100$), harvinainen ($\geq 1/10\ 000$, $< 1/1\ 000$), hyvin harvinainen ($< 1/10\ 000$), tuntematon (koska saatavissa oleva tieto ei riitä arviointiin). Haittavaikutukset esitetään kussakin yleisyysluokassa vakavuuden mukaan alenevassa järjestysessä.

MedDRA-niminen elinluokitusjärjestelmä	Yleinen	Melko harvinainen	Harvinainen	Tunte maton
Immuunijärjestelmä			Yliherkkyyys	
Hermosto	Päänsärky	Heitehuimaus	Uneliaisuus Pyörtyminen	
Sydän	Takykardia Sydämentykytys		<i>Angina pectoris</i>	
Verisuonisto	Punoitus	Hypotensio		
Ruuansulatuselimistö		Dyspepsia Pahoinvohti Ylävatsakipu	Oksentelu Ripuli	Ienhypertrofia ¹ Peritoneaalineesteensameus ¹
Maksa ja sappi				Seerumin transaminaasiarvojen suureneminen ¹
Iho ja ihonalainen kudos		Ihottuma Kutina	Urtikaria	Angioedeema ¹
Luusto, lihakset ja sidekudos		Lihaskipu		
Munuaiset ja virtsatiet		Polyuria	Tiheä virtsaamistarve	
Yleisoireet ja antopaikassa todettavat haitat	Ääreisturvotus	Voimatto-muus, väsymys	Rintakipu	

¹ Myyntiluvan myöntämisen jälkeisessä maailmanlaajuisessa käytössä spontaanisti raportoidut haittavaikutukset

Valittujen haittavaikutusten kuvaus

Lumekontolloiduissa kliinisissä tutkimuksissa ääreisturvotuksen esiintyvyys oli 0,9 % lerkanidipiinin käytön (10-20 mg) yhteydessä ja 0,83 % lumelääkkeen käytön yhteydessä. Osuus nousi 2 %:iin, kun tarkasteltiin koko tutkimuspopulaatiota pitkäkestoiset kliiniset tutkimukset mukaan lukien.

Lerkanidipiimi ei näytä vaikuttavan haitallisesti veren sokeriarvoihin tai seerumin rasva-arvoihin. Jotkut dihydropyridiinit saattavat aiheuttaa harvoin prekordiaalista kipua tai angina pectorista. Angina pectorista sairastaville potilaille saattaa erittäin harvinaisissa tapauksissa tulla kohtauksia useammin, kohtaukset saattavat kestää kauemmin tai olla aiempaa vaikeampia. Yksittäisille potilaille voi tulla sydäninfarkti.

Epäillyistä haittavaikutuksista ilmoittaminen

On tärkeää ilmoittaa myyntiluvan myöntämisen jälkeisistä lääkevalmisteen epäillyistä haittavaikutuksista. Se mahdollistaa lääkevalmisten hyöty–haitta-tasapainon jatkuvan arvioinnin. Terveydenhuollon ammattilaisia pyydetään ilmoittamaan kaikista epäillyistä haittavaikutuksista seuraavalle taholle:

www.sivusto: www.fimea.fi
Lääkealan turvallisuus- ja kehittämiskeskus Fimea
Lääkkeiden haittavaikutusrekisteri
PL 55
00034 FIMEA

4.9 Yliannostus

Lerkanidipiiniin käytöstä on raportoitu muutamia yliannostustapauksia, joissa otetut annokset ovat olleet pienimmillään 30-40 mg ja suurimmillaan 800 mg, mukaan lukien itsemurhayritykset.

Oireet

Kuten muidenkin dihydropyridiinien yliannostuksen, myös lerkanidipiinin yliannostus johtaa lialliseen ääreisverisuonten laajenemiseen, johon liittyy huomattava hypotensio ja refleksitakykardia. Hyvin suuria annoksia käytettäessä ääreisselektiivisyys voi kuitenkin hävitää, mikä aiheuttaa bradykardian ja negatiivisen inotrooppisen vaikutuksen. Tavallisimpia yliannostustapauksiin liittyneitä haittavaikutuksia ovat olleet hypotensio, heitehuimaus, päänsärky ja sydämentykytys.

Hoito

Kliinisesti merkittävä hypotensio vaatii aktiivista kardiovaskulaarista tukea, kuten sydäntoiminnan ja hengityksen tiheää seurantaa, raajojen kohottamista ja kiertävän nestetilavuuden ja virtsanerityksen seurantaa. Koska lerkanidipiiniin farmakologinen vaiketus on pitkä, pitää potilaan verenkiertoelinten toimintaa seurata vähintään 24 tunnin ajan. Koska valmisten sitoutuminen proteiineihin on suurta, dialyysi ei todennäköisesti ole tehokas. Kun potilaalla odotetaan olevan keskivaikea tai vaikea myrkytystila, hänen tilaansa on seurattava tehovalvonnan yksikössä.

5. FARMAKOLOGISET OMINAISUUDET

5.1 Farmakodynamika

Farmakoterapeutinen ryhmä: pääasiassa verisuonistoon vaikuttavat selektiiviset kalsiumkanavan salpaajat, dihydropyridiinijohdokset

ATC-koodi: C08CA13

Vaikutusmekanismi

Lerkanidipiini on dihydropyridiiniryhmään kuuluva kalsiuminestäjä, joka salpaa solukalvon läpi tapahtuvan kalsiumin virtauksen sydänlihakseen ja sileään lihakseen. Se laskee verenpainetta vaikuttamalla suoraan relaxsoivasti verisuonten seinämien sileään lihakseen vähentäen siten perifeeristä kokonaisvastusta.

Farmakodynaamiset vaikutukset

Vaikka lerkanidipiinin farmakokineettinen puoliintumisaika plasmassa on lyhyt, sen verenpainetta alentava vaikutus kestää pitkään. Tämä johtuu siitä, että lerkanidipiinin jakautumiskerroin solukalvoille on suuri. Sillä ei myöskään suuren verisuoniselektiivisyytensä vuoksi ole negatiivista inotrooppista vaikutusta.

Koska Lercanidipine Hydrochloride Accordin aikaansaama vasodilaatio tapahtuu hitaasti, akuuttia

hypotensiota ja reflektorista takykardiaa on todettu harvoin verenpainepotilailla.

Kuten muidenkin epäsymmetristen 1,4-dihydropyridiinien, myös lerkaniidiinin verenpainetta alentava vaikutus johtuu lähinnä sen (S)-enantiomeerista.

Kliininen teho ja turvallisuus

Kerran vuorokaudessa otettavan 10-20 mg:n lerkaniidiiniannoksen kliinistä tehoa ja turvallisuutta on arvioitu kaksoissokkoutetuissa, lumelääkekontrolloiduissa kliinisissä tutkimuksissa (joissa 1 200 potilasta sai lerkaniidiiniä ja 603 potilasta lumelääkettä) ja aktiivikontolloiduissa sekä ilman vertailuvalmistrojaa toteutetuissa pitkäaikaisissa kliinisissä tutkimuksissa yhteensä 3 676 verenpainepotilaalla.

Useimmat kliiniset tutkimukset on suoritettu lievää tai keskivaikeaa verenpainetautia sairastavilla potilailla (mukaan lukien iäkkääitä potilaita ja diabeetikoja), jotka saivat lerkaniidiiniä joko yksinään tai yhdessä ACE:n estäjien, diureettien tai beetasalpaajien kanssa.

Terapeutisten indikaatioiden tueksi tehtyjen kliinisten tutkimusten lisäksi tehtiin vielä kontrolloimattona mutta satunnaistettu suppea tutkimus potilaille, joilla oli vaikea verenpainetauti (k.a. \pm SD diastolininen verenpaine $114,5 \pm 3,7$ mmHg). Tutkimuksessa todettiin, että verenpaine normalisoitui 40 %:lla tutkittua 25 potilaasta, kun lerkaniidiiniä annettiin 20 mg/vrk, ja 56 %:lla 25 potilaasta, kun lerkaniidiiniä annettiin 10 mg kahdesti päivässä. Lumekontrolloidussa, satunnaistetussa kaksoissokkotutkimuksessa tutkittiin potilaita, joilla pelkästään systolinen verenpaine oli koholla. Lerkaniidiini alensi systolista verenpainetta keskimääräisestä lähtöarvosta $172,6 \pm 5,6$ mmHg arvoon $140,2 \pm 8,7$ mmHg.

Pediatrisille potilaille ei ole tehty kliinisiä tutkimuksia.

5.2 Farmakokinetiikka

Imeytyminen

Suun kautta annettu 10-20 mg:n lerkaniidiiniannos imeyttyy täydellisesti, ja huippupitoisuudet plasmassa, $3,30 \text{ ng/ml} \pm 2,09 \text{ SD}$ ja vastaavasti $7,66 \text{ ng/ml} \pm 5,90 \text{ SD}$, saavutetaan 1,5-3 tunnin kuluttua annoksen antamisesta. Lerkaniidiinin kahden enantiomeerin pitoisuus plasmassa on samanlainen: huippupitoisuus plasmassa saavutetaan samassa ajassa, (S)-enantiomeerin huippupitoisuus ja AUC ovat keskimäärin 1,2-kertaiset ja kahden enantiomeerin eliminaation puoliintumisiajat ovat ollenaisesti samat. Enantiomeerien interkonversioita *in vivo* ei havaita. Suuren alkureitin metabolismi vuoksi ruokailun jälkeen suun kautta annetun lerkaniidiiniin absoluuttinen biologinen hyötyosuus on noin 10 %, mutta se pienenee kolmanneksiin, kun lerkaniidiiniä annetaan terveille vapaaehtoisille tyhjään vatsaan.

Suun kautta otetun lerkaniidiinin hyötyosuus suurenee nelinkertaiseksi kun lerkaniidiiniä annetaan korkeintaan 2 tuntia runsaasti rasvaa sisältävän aterian jälkeen. Tämän vuoksi Lercanidipine Hydrochloride -tabletit pitäisi ottaa ennen ruokailua.

Jakautuminen

Jakautuminen plasmasta kudoksiin ja elimiin on nopeaa ja laajamittaista.

Lerkaniidiini sitoutuu seerumin proteiineihin yli 98-prosenttisesti. Koska plasman proteiinipitoisuus on tavallista pienempi potilailla, joilla on vaikea munuaisten tai maksan vajaatoiminta, sitoutumattoman lääkkeen osuus saattaa heillä olla tavallista suurempi.

Biotransformaatio

Lerkaniidiine Hydrochloride Accord metaboloituu suureksi osaksi CYP 3A4:n vaikutuksesta; lähtöainetta ei ole todettu virtsassa eikä ulosteessa. Pääasiassa se muuntuu vaikuttamattomaksi metaboliiteiksi, ja n. 50 % annoksesta erittyvä virtsaan.

Ihmisen maksan mikrosomeilla tehdyt *in vitro* -tutkimukset ovat osoittaneet, että lerkaniidiini estää CYP3A4-entsyymin toimintaa jonkin verran, kun pitoisuudet plasmassa ovat 160 kertaa niin suuret kuin 20 mg:n annosta käytettäessä saavutettavat huippupitoisuudet, ja samoin CYP2D6:n toimintaa,

kun pitoisuudet ovat 40 kertaa niin suuret. Lisäksi ihmisseen tehdyissä interaktiotutkimuksissa on osoitettu, että lerkonidipiini ei muuta midatsolaamin eikä metoprololin pitoisuutta plasmassa. Midatsolaami on tyypillinen CYP3A4:n ja metoprololi CYP2D6:n substraatti. Tämän vuoksi Lercanidipine Hydrochloride Accord -hoitoannosten ei oleteta estävän CYP3A4:n ja CYP2D6:n metaboloimien lääkkeiden biotransformaatiota.

Eliminaatio

Eliminaatio tapahtuu pääasiassa biotransformaation kautta. Terminaalisena puoliintumisajan on laskettu olevan keskimäärin 8-10 tuntia, mutta terapeutinen vaiketus kestää 24 tuntia, koska lääke sitoutuu voimakkaasti lipidikaivoihin. Jatkuvasti käytetyn valmisten ei ole todettu kertyvän elimistöön.

Lineaarisuus/ei-lineaarisuus

Suun kautta annettu Lercanidipine Hydrochloride Accord saa plasmassa aikaan lerkonidipiinipitoisuudet, jotka eivät ole suoraan suhteessa annokseen (epälineaarinen kinetiikka). Kun käytetään annoksia 10, 20 tai 40 mg, huippupitoisuuden suhde plasmassa on 1:3:8 ja pitoisuuspinta-alojen (AUC) suhde 1:4:18, mikä viittaa alkureitin aineenvaihdunnan progressiiviseen saturoitumiseen. Näin ollen hyötyosuus kasvaa annoksen suurentamisen myötä.

Lisätietoa erityisryhmistä

Iäkkäillä potilailla ja potilailla, joilla oli lievä tai keskivaikea munuaisten tai maksan vajaatoiminta, lerkonidipiinin farmakokinetikan on todettu olevan samanlainen kuin muilla potilailla. Jos potilaalla on vaikea munuaisten vajaatoiminta tai hän on dialyysihoidossa, lääkeaineen pitoisuus on tavallista suurempi (noin 70 %). Keskivaikean tai vaikean maksan vajaatoiminnan yhteydessä lerkonidipiinin systeeminen hyötyosuus on todennäköisesti tavallista suurempi, koska lääke yleensä metaboloituu laajamittaisesti maksassa.

5.3 Prekliniset tiedot turvallisuudesta

Ei-kliinisten tietojen perusteella ihmisseelle ei aiheudu erityistä haittaa. Asiaa on selvitetty perinteisillä tutkimuksilla, joissa tarkasteltiin turvallisuusfarmakologiaa, toistuvien annosten toksisuutta, genotoksisuutta, karsinogeenista potentiaalia ja lisääntymistoksisuutta.

Turvallisuusfarmakologiset eläinkokeet eivät ole osoittaneet, että verenpainetta alentavat annokset vaikuttaisivat autonomiseen hermostoon, keskushermostoon tai maha-suolikanavan toimintaan.

Pitkäaikaistutkimuksissa rotilla ja koirilla todetut relevantit vaikutukset liittyivät suoraan tai epäsuorasti suurten kalsiuminestäjäännosten tunnetuihin vaikutuksiin, jotka pääasiassa heijastavat korostunutta farmakodynamista vaikutusta.

Lerkonidipiini ei ollut genotoksinen eikä viitteitä karsinogeenisuudesta ilmennyt.

Lerkonidipiini ei vaikuttanut rottien hedelmällisyteen eikä niiden yleiseen lisääntymiskkyyn.

Teratogeenisia vaikutuksia ei todettu rotilla eikä kaniineilla. Rotilla suuret lerkonidipiinianannokset aiheuttivat kuitenkin alkoiden menetystä sekä ennen niiden kiinnitymistä kohdun limakalvoon että kiinnityksen jälkeen samoin kuin sikiönkehityksen hidastumista.

Kun suuria lerkonidipiinihydrokloridiannoksia (12 mg/kg/vuorokausi) annettiin synnytyksen aikana, ne aiheuttivat dystokiaa. Lerkonidipiini tai sen metaboliittien jakautumista tiineillä eläimillä ja niiden erityistä äidinmaitoon ei ole tutkittu.

Metaboliitteja ei ole arvioitu erikseen toksisuustutkimuksissa.

6. FARMASEUTTISET TIEDOT

6.1 Apuaineet

Tabletin ydin:

Selluloosa, mikrokiteinen (PH 101)
Laktoosimonohydraatti
Natriumtärkkelysglykolaatti (tyyppi A)
Povidoni
Magnesiumstearaatti

Kalvopäälyste:

10 mg
Polyvinyyliaikoholi, osittain hydrolysoitu
Makrogoli
Takkki
Titaandioksidi (E 171)
Keltainen rautaoksi (E 172)

20 mg:
Polyvinyyliaikoholi, osittain hydrolysoitu
Makrogoli
Takkki
Titaandioksidi (E 171)
Keltainen rautaoksi (E 172)
Punainen rautaoksi (E 172)

6.2 Yhteensopimattomuudet

Ei oleellinen.

6.3 Kestoaika

2 vuotta.

6.4 Säilytys

Tämä lääkevalmiste ei vaadi erityisiä säilytysolosuhaita

6.5 Pakkaustyyppi ja pakauskoot

10 mg
Valkoinen, läpinäkyvä PVC/PVDC-alumiini läpipainopakkaus, joka sisältää 10, 14, 28, 30, 50, 90, 100 tablettia.

20 mg
Valkoinen, läpinäkyvä PVC/PVDC-alumiini läpipainopakkaus, joka sisältää 10, 28, 30, 50, 90, 100 tablettia.

Kaikkia pakauskokoja ei välttämättä ole myynnissä.

6.6 Erityiset varotoimet hävittämiselle (ja muut käsitteleyhjeet)

Käyttämätön lääkevalmiste tai jälte on hävitettävä paikallisten vaatimusten mukaisesti.

7. MYYNTILUVAN HALTIJA

Accord Healthcare B.V.,
Winthontlaan 200,
3526KV Utrecht,
Alankomaat

8. MYYNTILUVAN NUMERO(T)

10 mg: 38327
20 mg: 38328

9. MYYNTILUVAN MYÖNTÄMISPÄIVÄMÄÄRÄ/UUDISTAMISPÄIVÄMÄÄRÄ

Myyntiluvan myöntämisen päivämäärä:

10. TEKSTIN MUUTTAMISPÄIVÄMÄÄRÄ

08.09.2022

PRODUKTRESUMÉ

1. LÄKEMEDLETS NAMN

Lercanidipine Hydrochloride Accord 10 mg filmdragerade tabletter
Lercanidipine Hydrochloride Accord 20 mg filmdragerade tabletter

2. KVALITATIV OCH KVANTITATIV SAMMANSÄTTNING

Varje filmdragerad tablett innehåller 10 mg lerkanidipinhydroklorid motsvarande 9,4 mg lerkanidipin.
Varje filmdragerad tablett innehåller 20 mg lerkanidipinhydroklorid motsvarande 18,8 mg lerkanidipin.

Hjälpämne(n) med känd effekt

10 mg: En filmdragerad tablett innehåller 39 mg laktosmonohydrat.
20 mg: En filmdragerad tablett innehåller 78 mg laktosmonohydrat.

För fullständig förteckning över hjälpämnen, se avsnitt 6.1.

3. LÄKEMEDELSFORM

Filmdragerad tablett

10 mg

Gula, runda, bikonvexa, filmdragerade tabletter präglade med "LT1" på den ena sidan och med en brytskåra på den andra sidan. Tablettens diameter är cirka 6,5 mm.

20 mg

Rosa, runda, bikonvexa, filmdragerade tabletter präglade med "LT2" på den ena sidan och med en brytskåra på den andra sidan. Tablettens diameter är cirka 8,5 mm.

Brytskåran är inte till för att dela tabletten i lika stora doser utan enbart för att underlätta nedsväljning.

4. KLINISKA UPPGIFTER

4.1 Terapeutiska indikationer

Lercanidipine Hydrochloride Accord är avsett för vuxna för behandling av lätt till måttlig essentiell hypertoni.

4.2 Dosing och administreringssätt

Dosering

Den rekommenderade dosen är 10 mg oralt en gång dagligen minst 15 minuter före måltid. Dosen kan ökas till 20 mg beroende på den enskilda patientens svar.

Dostitrering ska ske gradvis eftersom det kan ta cirka 2 veckor innan maximal antihypertensiv effekt är tydlig.

Vissa patienter som inte kan kontrolleras adekvat med ett antihypertensivt medel kan ha nytta av tillägg av Lercanidipine Hydrochloride Accord till behandling med ett betareceptorblockerande medel (atenolol), ett diuretikum (hydroklorotiazid) eller en ACE-hämmare (kaptopril eller enalapril).

Eftersom dosresponskurvan är brant med en platå vid doser mellan 20 och 30 mg är det osannolikt att effekten ökar genom högre doser, samtidigt som riskerna för biverkningar ökar.

Äldre

Även om farmakokinetiska data och klinisk erfarenhet tyder på att den dagliga dosen inte behöver justeras, ska försiktighet iakttas när behandling av äldre patienter påbörjas.

Patienter med nedsatt njur- eller leverfunktion

Särskild försiktighet ska iakttas när behandling påbörjas hos patienter med lätt till måttligt nedsatt njur- eller leverfunktion. Även om dessa undergrupper vanligtvis tolererar de doser som normalt rekommenderas, måste en dosökning till 20 mg dagligen ske försiktig. Den antihypertensiva effekten kan vara förstärkt hos patienter med nedsatt leverfunktion och en justering av dosen ska således övervägas.

Lercanidipine Hydrochloride Accord är kontraindicerat för patienter med gravt nedsatt lever- eller njurfunktion ($GFR < 30 \text{ ml/min}$), inklusive patienter som genomgår dialys (se avsnitt 4.3 och 4.4.).

Pediatrisk population

Säkerhet och effekt för Lercanidipine Hydrochloride Accord för barn upp till 18 år har ännu inte fastställts.

Inga data finns tillgängliga.

Administreringssätt

Försiktighetsåtgärder före hantering eller administrering av läkemedlet

Behandling ska helst administreras på morgonen minst 15 minuter före frukost.

Detta läkemedel ska inte administreras tillsammans med grapefruktjuice (se avsnitt 4.3 och 4.5).

4.3 Kontraindikationer

- Överkänslighet mot den aktiva substansen eller mot något hjälpmiddel som anges i avsnitt 6.1.
- Obstruktion i utflödet från vänster kammare.
- Obehandlad kongestiv hjärtsvikt.
- Instabil angina eller nyligen genomgången hjärtinfarkt (inom 1 månad).
- Gravt nedsatt leverfunktion.
- Gravt nedsatt njurfunktion ($GFR < 30 \text{ ml/min}$), inklusive patienter som genomgår dialys.
- Samtidig administrering av:
 - starka hämmare av CYP3A4 (se avsnitt 4.5)
 - ciklosporin (se avsnitt 4.5)
 - grapefrukt eller grapefruktjuice (se avsnitt 4.5).

4.4 Varningar och försiktighet

Sjuk sinusknuta

Lerkanidipin ska administreras med försiktighet till patienter med sjuk sinusknuta (utan en pacemaker).

Nedsatt vänsterkammarfunktion

Försiktighet ska iakttas vid behandling av patienter med nedsatt vänsterkammarfunktion, även om kontrollerade hemodynamiska studier inte visade någon försämring av vänsterkammarfunktionen.

Ischemisk hjärtsjukdom

Vissa kortverkande dihydropyridiner kan vara förenade med ökad kardiovaskulär risk hos patienter med ischemisk hjärtsjukdom. Även om lerkanidipin är långtidsverkande, ska försiktighet iakttas vid behandling av dessa patienter. Vissa dihydropyridiner kan i sällsynta fall orsaka bröstsmärta eller angina pectoris. I mycket sällsynta fall kan patienter med befintlig angina pectoris drabbas av tätare, svårare eller mer långdragna attacker. Enstaka fall av hjärtinfarkt har rapporterats (se avsnitt 4.8).

Användning vid nedsatt njur- eller leverfunktion

Försiktighet ska iakttas när behandling påbörjas till patienter med lätt till måttligt nedsatt njurfunktion. Även om den vanligaste rekommenderade dosen, 10 mg dagligen, kan tolereras, ska en ökning till 20 mg dagligen ske med försiktighet. Den antihypertensiva effekten kan vara förhöjd hos patienter med måttligt nedsatt leverfunktion och dosen kan därför behöva justeras.

Lerkanidipin är kontraindicerat för patienter med gravt nedsatt lever- eller njurfunktion (GFR < 30 ml/min), inklusive patienter som genomgår hemodialys (se avsnitt 4.2 och avsnitt 4.3).

Peritonealdialys

Lerkanidipin har associerats med bildning av grumligt peritonealt utflöde hos patienter som genomgår peritonealdialys. Grumligheten beror på en ökad triglyceridkoncentration i peritonealutflödet. Även om mekanismen är okänd tenderar grumligheten att försvinna kort efter utsättning av lerkanidipin. Det är viktigt att känna till denna association eftersom ett grumligt peritonealt utflöde kan misstas för infektiös peritonit, vilket i sin tur kan leda till onödig sjukhusvård och empirisk antibiotikabehandling.

CYP 3A4-inducerare

CYP 3A4-inducerare som antiepileptika (t.ex. fenytoin, karbamazepin) och rifampicin kan reducera plasmanivåerna av lerkanidipin och därmed kan effekten av lerkanidipin bli mindre än förväntad (se avsnitt 4.5).

Alkohol

Alkohol ska undvikas eftersom det kan förstärka effekten av vasodilaterande, antihypertensiva medel (se avsnitt 4.5).

Laktos

Detta läkemedel innehåller laktos. Patienter med något av följande sällsynta ärftliga tillstånd bör inte använda detta läkemedel: galaktosintolerans, total laktasbrist eller glukosgalaktosmalabsorption.

Hjälpmärke:

Detta läkemedel innehåller mindre än 1 mmol (23 mg) natrium per tablett, d.v.s. är näst intill ”natriumfritt”.

Pediatrisk population

Säkerhet och effekt för lerkanidipin har inte påvisats hos barn.

4.5 Interaktioner med andra läkemedel och övriga interaktioner

Kontraindikationer vid samtidig användning

CYP3A4-hämmare

Det är känt att lerkanidipin metaboliseras via CYP3A4-enzymet och därför kan samtidig administrering av CYP3A4-hämmare interagera med lerkanidipins metabolism och eliminering. En interaktionsstudie med en stark CYP3A4-hämmare, ketokonazol, visade en avsevärd ökning av plasmanivåerna av lerkanidipin (en ökning med 15 gånger av AUC och 8 gånger av C_{max} för eutomeren S-lerkanidipin).

Samtidig behandling med lerkanidipin och CYP3A4-hämmare (t.ex. ketokonazol, itrakonazol, ritonavir, erytromycin, troleandomycin och klaritromycin) ska undvikas (se avsnitt 4.3).

Ciklosporin

Ökade plasmanivåer av både lerkanidipin och ciklosporin har observerats efter samtidig administrering. En studie med unga, friska frivilliga har visat att när ciklosporin administrerades 3 timmar efter lerkanidipin ändrades inte plasmanivåerna av lerkanidipin, medan AUC för ciklosporin ökade med 27 %. Samtidig administrering av lerkanidipin och ciklosporin har dock orsakat en 3-faldig ökning av plasmanivåerna av lerkanidipin och en ökning på 21 % av AUC för ciklosporin.

Ciklosporin och lerkonidipin ska inte administreras tillsammans (se avsnitt 4.3).

Grapefrukt eller grapefruktjuice

Liksom för andra dihydropyridiner är lerkonidipin känsligt för den hämning av metabolismen som grapefrukt eller grapefruktjuice orsakar, vilket leder till ökad systemisk tillgänglighet och ökad hypotensiv effekt. Lerkonidipin ska inte tas tillsammans med grapefrukt eller grapefruktjuice (se avsnitt 4.3).

Samtidig användning rekommenderas inte

CYP 3A4-inducerare

Samtidig administrering av lerkonidipin och CYP3A4-inducerare såsom antiepileptika (t.ex. fenytoin, fenobarbital, karbamazepin) och rifampicin ska ske försiktighet eftersom den antihypertensiva effekten kan vara nedsatt. Blodtrycket ska därför övervakas oftare än normalt (se avsnitt 4.4).

Alkohol

Alkohol ska undvikas eftersom det kan förstärka effekten av vasodilaterande, antihypertensiva medel (se avsnitt 4.4).

Försiktighet inklusive dosjustering

CYP3A4-substrat

Försiktighet ska iakttas när lerkonidipin administreras tillsammans med andra substrat till CYP3A4, såsom terfenadin, astemizol, samt antiarytmika av klass III såsom amiodaron, kinidin och sotalol.

Midazolam

När en dos på 20 mg gavs tillsammans med midazolam peroralt till äldre frivilliga ökade absorptionen av lerkonidipin (med cirka 40 %) och absorptionshastigheten minskade (t_{max} födröjdes från 1,75 till 3 timmar).

Midazolamkoncentrationerna ändrades inte.

Metoprolol

När lerkonidipin administrerades tillsammans med metoprolol, en betablockerare som huvudsakligen elimineras via levern, ändrades inte biotillgängligheten för metoprolol medan den för lerkonidipin minskade med 50 %. Denna effekt kan bero på att betablockerare ger nedsatt blodflöde i levern och kan därför uppstå med andra läkemedel i samma klass. Följaktligen kan lerkonidipin administreras säkert tillsammans med betareceptorblockerande läkemedel, men dosjustering kan krävas.

Digoxin

Det fanns inga tecken på farmakokinetisk interaktion vid samtidig administrering av 20 mg lerkonidipin till patienter som under lång tid behandlats med betametyldigoxin. Däremot observerades en genomsnittlig ökning med 33 % av C_{max} för digoxin medan AUC och njureliminering inte ändrades signifikant. Patienter som samtidigt behandlas med digoxin ska noggrant kontrolleras kliniskt med avseende på tecken på digoxintoxicitet.

Samtidig användning med andra läkemedel

Fluoxetin

En interaktionsstudie med fluoxetin (en hämmare av CYP2D6 och CYP3A4) utförd på frivilliga i åldern 65 ± 7 år visade ingen klinisk relevant förändring av farmakokinetiken för lerkonidipin.

Cimetidin

Samtidig administrering av 800 mg cimetidin dagligen orsakar inga signifikanta förändringar av lerkonidipinnivåerna i plasma men försiktighet ska iakttas vid högre doser eftersom biotillgängligheten och den hypotensiva effekten av lerkonidipin kan vara förhöjd.

Simvastatin

När en dos på 20 mg lerkonidipin administrerades upprepade gånger tillsammans med 40 mg

simvastatin ändrades inte AUC för lerkandipin signifikant, medan AUC för simvastatin ökade med 56 % och dess aktiva metabolit betahydroxisyra med 28 %. Det är inte troligt att sådana ändringar har klinisk relevans. Ingen interaktion förväntas när lerkandipin administreras på morgonen och simvastatin på kvällen, såsom indikerats för sådana läkemedel.

Diuretika och ACE-hämmare

Lerkandipin har på ett säkert sätt administrerats med diuretika och ACE-hämmare.

Andra läkemedel som påverkar blodtrycket

Liksom för alla antihypertensiva medel kan en ökad hypotensiv effekt observeras när lerkandipin administreras med andra läkemedel som påverkar blodtrycket, såsom alfablokkörer för behandling av urinproblem, tricykliska antidepressiva läkemedel och neuroleptika. Vid samtidig behandling med kortikosteroider kan istället en minskning av den hypotensiva effekten observeras.

4.6 Fertilitet, graviditet och amning

Graviditet

Det finns inga data från användning av lerkandipin hos gravida kvinnor. Djurstudier har inte visat teratogena effekter (se avsnitt 5.3), men dessa har observerats med andra dihydropyridinsubstanser. Lerkandipin rekommenderas inte under graviditet och till fertila kvinnor som inte använder preventivmedel.

Amning

Det är okänt om lerkandipin eller dess metaboliter utsöndras i bröstmjölk. En risk för det nyfödda barnet/spädbarnet kan inte uteslutas. Lerkandipin ska inte användas under amning.

Fertilitet

Det finns inga kliniska data för lerkandipin. Reversibla biokemiska förändringar som kan försämra befruktingen har noterats i huvudet på spermier hos vissa patienter som har behandlats med kanalblockerare. Om upprepade försök till in vitro-fertilisering misslyckas och ingen annan förklaring kan hittas, bör möjligheten övervägas att kalciumkanalblockerare är orsaken.

4.7 Effekter på förmågan att framföra fordon och använda maskiner

Lerkandipin har mindre effekt på förmågan att framföra fordon och använda maskiner. Försiktighet ska dock iakttas eftersom patienten kan drabbas av yrsel, asteni, trötthet och i sällsynta fall somnolens.

4.8 Biverkningar

Sammanfattning av säkerhetsprofilen

Säkerheten för lerkandipin vid en dos på 10-20 mg dagligen har utvärderats i dubbelblinda, placebokontrollerade kliniska prövningar (med 1 200 patienter som fick lerkandipin och 603 patienter som fick placebo) och i aktivt kontrollerade och okontrollerade långvariga kliniska prövningar med totalt 3 676 hypertensiva patienter som fick lerkandipin.

De vanligast rapporterade biverkningarna i kliniska prövningar och erfarenheter efter godkännandet för försäljning är perifert ödem, huvudvärk, rodnad, takykardi och palpitationer.

Tabell över biverkningar

I tabellen nedan listas biverkningar som rapporterats i kliniska prövningar och vid erfarenheter efter godkännandet för försäljning från hela världen, där det finns ett rimligt orsakssamband. Biverkningarna presenteras efter MedDRA organsystemklass och frekvens: mycket vanliga ($\geq 1/10$), vanliga ($\geq 1/100$, $< 1/10$), mindre vanliga ($\geq 1/1\ 000$, $< 1/100$), sällsynta ($\geq 1/10\ 000$, $< 1/1\ 000$) mycket sällsynta ($< 1/10\ 000$), ingen känd frekvens (kan inte beräknas från tillgängliga data). Inom varje frekvensgrupp presenteras de observerade biverkningarna i fallande allvarlighetsgrad.

MedDRA organsystemklass	Vanliga	Mindre vanliga	Sällsynta	Ingen känd frekvens
Immunsystemet			Överkänslighet	
Centrala och perifera nervsystemet	Huvudvärk	Yrsel	Sommolens Synkopé	
Hjärtat	Takykardi Palpitationer		Angina pectoris	
Blodkärl	Hudrodnad	Hypotoni		
Magtarmkanalen		Dyspepsi Illamående Smärta i övre delen av buken	Kräkningar Diarré	Gingival hypertrofi ¹ Grumligt peritonealutflöde ¹
Lever och gallvägar				Förhöjd serumtransaminasnivå ¹
Hud och subkutan vävnad		Utslag Kläda	Urtikaria	Angioödem ¹
Muskuloskeletala systemet och bindväv		Myalgi		
Njurar och urinvägar		Polyuri	Pollakiuri	
Allmänna symptom och/eller symptom vid administreringsstället	Perifert ödem	Asteni Trötthet	Bröstsmärta	

¹I biverkningar från spontanrapportering vid erfarenhet efter godkännandet för försäljning

Beskrivning av utvalda biverkningar

I placebokontrollerade kliniska prövningar var incidensen av perifert ödem 0,9 % med lerkanidipin 10-20 mg och 0,83 % med placebo. Denna frekvens nådde 2 % i den totala studiepopulationen inklusive långvariga kliniska prövningar.

Lerkanidipin tycks inte påverka blodsocker- eller serumlipidnivåer negativt.

Vissa dihydropyridiner kan i sällsynta fall orsaka bröstmärta eller angina pectoris. I mycket sällsynta fall kan patienter med befintlig angina pectoris drabbas av tätare, svårare eller mer långdragna attacker. Enstaka fall av hjärtinfarkt har rapporterats.

Rapportering av misstänkta biverkningar

Det är viktigt att rapportera misstänkta biverkningar efter att läkemedlet godkänts. Det gör det möjligt att kontinuerligt övervaka läkemedlets nytta–riskförhållande. Hälso- och sjukvårdspersonal uppmanas att rapportera varje misstänkt biverkning via:

webbplats: www.fimea.fi

Säkerhets- och utvecklingscentret för läkemedelsområdet Fimea

Biverkningsregistret

PB 55

00034 FIMEA

4.9 Överdosering

Vid erfarenhet efter godkännandet för försäljning av lerkanidipin har några fall av överdosering rapporterats som varierar från 30-40 mg upp till 800 mg lerkanidipin, inklusive rapporter om självmordsförsök.

Symtom

I likhet med andra dihydropyridiner kan överdosering av lerkanidipin resultera i kraftig vasodilation med markant hypotoni och reflextakykardi. Vid mycket höga doser kan emellertid den perifera selektiviteten förloras, vilket orsakar bradykardi och en negativ inotrop effekt. De vanligaste biverkningarna i samband med överdosering har varit hypotoni, yrsel, huvudvärk och palpitationer.

Behandling

Kliniskt signifikant hypotoni kräver aktivt cirkulatoriskt stöd, inklusive frekvent övervakning av hjärt- och andningsfunktion, upphöjning av extremiteter och fokus på cirkulerande vätskevolym och urinproduktion. Med hänsyn till lerkanidipins förlängda farmakologiska effekt är det viktigt att patientens kardiovaskulära status kontrolleras under minst 24 timmar efter överdosering. Eftersom läkemedlet har en hög proteinbindning är dialys sannolikt inte effektiv. Patienter för vilka en måttlig till svår förgiftning väntas ska observeras på sjukhus.

5. FARMAKOLOGISKA EGENSKAPER

5.1 Farmakodynamiska egenskaper

Farmakoterapeutisk grupp: Kalciumantagonister med övervägande kärlselektiv effekt – dihydropyridinderivat

ATC-kod: C08CA13

Verkningsmekanism

Lerkanidipin är en kalciumantagonist som tillhör gruppen dihydropyridin och som hämmar det transmembrana inflödet av kalcium till hjärtsklerer och glatt muskulatur. Dess antihypertensiva mekanism beror på en direkt relaxerande effekt på glatt muskulatur i blodkärl som därigenom reducerar det totala perifera motståndet.

Farmakodynamisk effekt

Trots sin korta halveringstid har lerkanidipin en långvarig antihypertensiv effekt på grund av sin höga membranaffinitet och på grund av hög kärlselektivitet har läkemedlet inga negativa inotropa effekter. Eftersom den vasodilatation som Lercanidipine Hydrochloride Accord framkallar sätter in gradvis, har akut hypotoni med reflextakkyardi sällan observerats hos hypertensiva patienter.

Den antihypertensiva effekten av lerkanidipin beror huvudsakligen på dess (S)-enantiomer i likhet med andra asymmetriska 1,4-dihydropyridiner.

Klinisk effekt och säkerhet

Den kliniska effekten och säkerheten för lerkanidipin vid en dos på 10-20 mg dagligen har utvärderats i dubbelblinda, placebokontrollerade kliniska prövningar (med 1 200 patienter som fick lerkanidipin och 603 patienter som fick placebo) och i aktivt kontrollerade och okontrollerade långvariga kliniska prövningar med totalt 3 676 hypertensiva patienter.

De flesta kliniska prövningar har utförts med patienter med lätt till måttlig essentiell hypertoni (inklusive äldre och diabetespatienter), som fått lerkanidipin ensamt eller i kombination med ACE-hämmare, diureтика eller betablockerare.

I tillägg till de kliniska prövningarna som utförts för att stödja de terapeutiska indikationerna visade en ytterligare liten, okontrollerad randomiserad studie av patienter med svår hypertoni (medelvärde + SD för diastoliskt blodtryck på $114,5 + 3,7$ mmHg) att blodtrycket normaliseras hos 40 % av de 25 patienter som fick dosen 20 mg en gång dagligen och hos 56 % av 25 patienter som erhöll 10 mg två gånger dagligen. I en dubbelblind, randomiserad, kontrollerad studie mot placebo av patienter med enbart systolisk hypertoni sänkte lerkanidipin det systoliska blodtrycket från $172,6 + 5,6$ mmHg till $140,2 + 8,7$ mmHg.

Ingen klinisk prövning har utförts hos den pediatrika populationen.

5.2 Farmakokinetiska egenskaper

Absorption

Lerkanidipin absorberas helt efter peroral administrering av 10-20 mg och maximala

plasmakoncentrationer, 3,30 ng/ml + 2,09 SD respektive 7,66 ng/ml + 5,90 SD uppnås cirka 1,5-3 timmar efter tillförsel. De två enantiomererna i lerkanidipin uppvisar en liknande plasmanivåprofil: tiden till maximal plasmakoncentration är densamma, den maximala plasmakoncentrationen och AUC är i genomsnitt 1,2 gånger högre för (S)-enantiomeren och elimineringshalveringstiden för de två enantiomererna är huvudsakligen densamma. Ingen omvandling ”*in vivo*” av enantiomerer noterades.

På grund av den höga första passage-metabolismen är den absoluta biotillgängligheten av lerkanidipin administrerat peroralt till patienter vid samtidigt födointag cirka 10 %, men den minskar till 1/3 vid administrering till friska frivilliga på fastande mage.

Lerkanidipins perorala tillgänglighet ökar 4-faldigt när lerkanidipin tas upp till 2 timmar efter en måltid med hög fetthalt. Lercanidipine Hydrochloride Accord ska således tas före måltider.

Distribution

Distribution från plasma till vävnader och organ är snabb och omfattande.

Lerkanidipins bindningsgrad till serumproteiner är över 98 %. Eftersom plasmaproteinnivåer är lägre hos patienter med gravt nedsatt njur- eller leverfunktion kan läkemedlets fria fraktion vara förhöjd.

Metabolism

Lercanidipine Hydrochloride Accord metaboliseras i hög grad av CYP3A4. Ingen modersubstans återfinns i urin eller feces. Medlet omvandlas huvudsakligen till inaktiva metaboliter och cirka 50 % av dosen utsöndras i urin.

”*In vitro*-experiment” med humana levermikrosomer har visat att lerkanidipin visar en viss grad av hämning av CYP3A4 och CYP2D6 vid koncentrationer som är 160 respektive 40 gånger högre än de som maximalt uppnåddes i plasma efter dosen 20 mg.

Dessutom har interaktionsstudier på mänskliga visat att lerkanidipin inte ändrar plasmanivåerna av midazolam, ett typiskt CYP3A4-substrat, eller av metoprolol, ett typiskt CYP2D6-substrat. Därför förväntas inte hämning av metabolism av läkemedel som metaboliseras via CYP3A4 och CYP2D6 av Lercanidipine Hydrochloride Accord vid terapeutiska doser.

Eliminering

Eliminering sker huvudsakligen via metabolism. Den genomsnittliga terminala halveringstiden på 8-10 timmar beräknades och den terapeutiska effekten varar i 24 timmar på grund av den höggradiga bindningen till lipidmembraner. Ingen ackumulering sågs vid upprepad administrering.

Linjäritet/icke-linjäritet

Peroral administrering av Lercanidipine Hydrochloride Accord leder till lerkanidipinnivåer i plasma som inte står i direkt proportion till dos (icke-linjär kinetik).

Efter 10, 20 eller 40 mg observerades maximala koncentrationer i plasma i förhållanden 1:3:8 och AUC för plasmakoncentration mot tid i förhållanden 1:4:18, vilket antyder en ökande mättnad av första-passage-metabolismen. Biotillgängligheten ökar därför när dosen höjs.

Ytterligare information om särskilda populationer

Lerkanidipin beter sig farmakokinetiskt på likartat sätt hos äldre patienter och patienter med lätt till mättligt nedsatt njur- eller leverfunktion som hos den allmänna patientpopulationen. Patienter med gravt nedsatt njurfunktion eller dialysberoende patienter uppvisade högre nivåer (cirka 70 %) av läkemedlet. Hos patienter med mättligt till gravt nedsatt leverfunktion ökar sannolikt den systemiska biotillgängligheten för lerkanidipin eftersom läkemedlet i stor utsträckning vanligtvis metaboliseras i levern.

5.3 Prekliniska säkerhetsuppgifter

Gängse studier avseende säkerhetsfarmakologi, allmäントoxicitet, gentoxicitet, karcinogenicitet, och reproduktionseffekter visade inte några särskilda risker för mänskliga.

Farmakologiska säkerhetsstudier på djur har inte påvisat några effekter på det autonoma nervsystemet, det centrala nervsystemet eller på gastrointestinal funktion vid antihypertensiva doser.

De väsentliga effekter som iakttagits vid långtidstudier på råtta och hund hade direkt eller indirekt samband med de kända effekterna av höga doser av kalciumantagonister, vilka huvudsakligen återspeglar en förstärkt farmakodynamisk aktivitet.

Lerkanidipin var inte genotoxiskt och det fanns inga tecken på karcinogena risker.

Fertilitet och generell reproduktionsförmåga hos råtta påverkades inte av behandling med lerkanidipin.

Det fanns inga tecken på teratogena effekter hos råtta och kanin. Däremot orsakade höga doser lerkanidipin pre- och postimplantationsförluster samt födröjd fosterutveckling hos råtta.

Lerkanidipinhydroklorid, vid administrering av hög dos (12 mg/kg/dag) under nedkomst, framkallade dystoci. Inga studier har gjorts av distributionen av lerkanidipin och/eller dess metaboliter hos dräktiga djur och utsöndringen av dessa i bröstmjölk.

Metaboliter har inte utvärderats separat i toxikologiska studier.

6. FARMACEUTISKA UPPGIFTER

6.1 Förteckning över hjälpmänne

Tablettkärna:

Mikrokristallin cellulosa (PH 101)

Laktosmonohydrat

Natriumstärkelseglykolat (typ A)

Povidon

Magnesiumstearat

Filmdrägering:

10 mg

Polyvinylalkohol, delvis hydrolyserad

Makrogol

Talk

Titandioxid (E 171)

Gul järnoxid (E 172)

20 mg:

Polyvinylalkohol, delvis hydrolyserad

Makrogol

Talk

Titandioxid (E 171)

Gul järnoxid (E 172)

Röd järnoxid (E 172)

6.2 Inkompatibiliteter

Ej relevant.

6.3 Hållbarhet

2 år.

6.4 Särskilda förvaringsanvisningar

Inga särskilda förvaringsanvisningar.

6.5 Förpackningstyp och inne håll

10 mg

Vit opak PVC/PVDC-Alu-blister innehållande 10, 14, 28, 30, 50, 90, 100 tablett(er).

20 mg

Vit opak PVC/PVDC-Alu-blister innehållande 10, 28, 30, 50, 90, 100 tablett(er).

Eventuellt kommer inte alla förpackningsstorlekar att marknadsföras.

6.6 Särskilda anvisningar för destruktion (och övrig hantering)

Ej använt läkemedel och avfall ska kasseras enligt gällande anvisningar.

7. INNEHAVARE AV GODKÄNNANDE FÖR FÖRSÄLJNING

Accord Healthcare B.V.
Winthontlaan 200
3526 KV Utrecht
Nederlanderna

8. NUMMER PÅ GODKÄNNANDE FÖR FÖRSÄLJNING

10 mg: 38327

20 mg: 38328

9. DATUM FÖR FÖRSTA GODKÄNNANDE/FÖRNYAT GODKÄNNANDE

Datum för det första godkännandet:

10. DATUM FÖR ÖVERSYN AV PRODUKTRESUMÉN

08.09.2022